

Parlak Çayırın Perileri

Dilekleriniz gerçek olsun!

Ivy
ve Harika
Arkadaşı

Kate Bloom ve Emma Pack

Parlak ayırın Perileri

Küçük büyük bütün dilekler,
Gerçekleşsin değneğimle birer birer!

**Parlak çayırın dört peri
arkadaşıyla tanışın.
Belle, Ivy, Daisy ve Rose.
Onların en sevdiği şey, insanların
dileklerini gerçekleştirmek.**

“Keşke harika bir yeni arkadaşım olsa.”

Jessica ailesiyle başka bir şehre taşındıkları
için en iyi arkadaşı Laura’yı çok özlüyor.
Acaba Ivy parlak zekâsını Jessica’nın
dileğini gerçekleştirmek için
kullanabilecek mi?

Her Parlak ayırın Perileri kitabında,
biriktirmeniz için bir adet
parlayan kitap ayracı var!

**Bandrol Uygulamasına İlişkin Usul ve Esaslar
Hakkında Yönetmeliğin 5 inci maddesinin
ikinci fıkrası çerçevesinde bandrol taşıması
zorunlu değildir.**

ISBN 978-605-106-106-1

9 786051 061061

*Parlak ayırın Perileri'nin
parıltılı diğer maceralarını biriktirin!*

- 1. Ivy ve Harika Arkadaşı*
- 2. Belle ve Büyülü Temizlik*
- 3. Daisy ve Neşeli Tiyatro*
- 4. Rose ve Muhteşem Köpek*

Parlak Çayırın Perileri

*Ivy ve
Harika Arkadaşı*

Kate Bloom and Emma Pack

Perilerin Öyküsü

*Yemyeşil bir vadidir Perilerin Parlak Çayırı,
Kanat çırpan periler kaplar her bir alanı,
Her mevsim çayıra hayat verirler,
Ve çiçeklerin büyümesine yardım ederler.*

*Amaçları dilekleri gerçekleştirmektir perilerin,
Gece gündüz mutluluk saçarlar, en güzeliyle sihirlerin.
Ama yine de görünmemelidir periler insanlara,
Karahindiba Kraliçesi koymuştur bu kuralı onlara.*

*Gerçekleştirmek isterler bir dilek tutulduğunda,
Parlak Çayır'a doğru çıkarlar hemen yola.
Orada kraliçeden izin istemelidirler önce,
Gitmeye hazırlanırken bu önemli göreve.*

*Gitmeleri için izin verdiğinde kraliçe,
Beklerler onu, parlak peri tozu versin diye.
Sonra uçmaya başlarlar dilekleri için insanların,
Ve sihir saçarlardı üzerlerine onları çağırmanın.*

*Dilek tuttuğunda bir peri yakınındaysa eğer,
Bilirsin ki o seni mutlaka dinler.
Rüyalarını gerçekleştirmek için sihrini kullanır,
Ve sana özel bir peri hediyesi bırakır!*

*Periler görevlerini çok sevdikleri için,
Sözlerine her zaman güvenebilirsiniz.
Bir dahaki sefere yalnız veya üzgün olduğunda,
Parlak Çayır'daki perileri hatırla!*

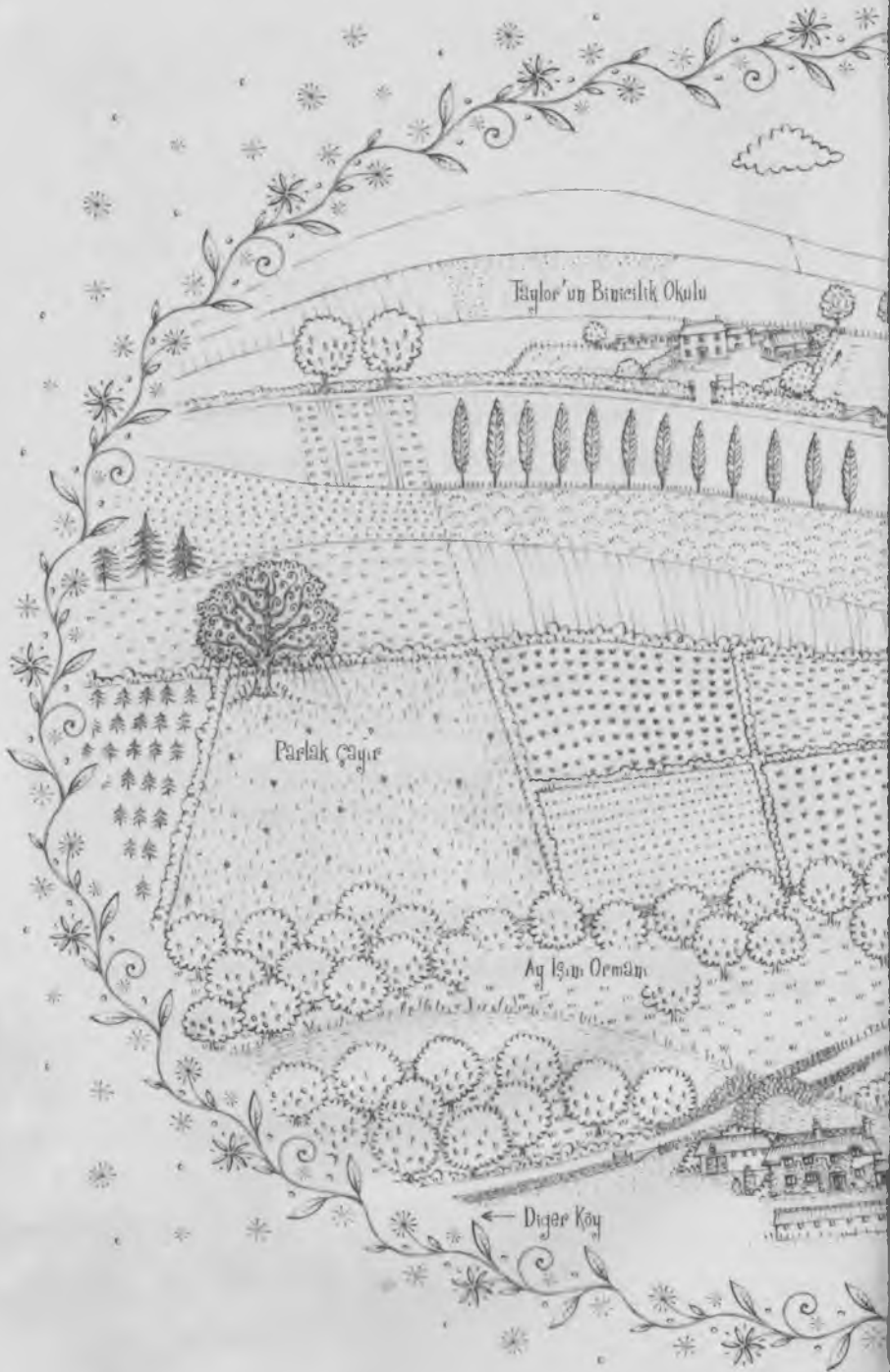

Taylor'un Birincilik Okulu

Parlak Çayır

Ay Işın Ormanı

← Diğer Köy

Yeni Park

Yeşilnar Okulu

Yeşil Köy

Eski Park

Kuyuksallı Köpek Balığı Barınacağı

Büyülü Fener 68

PARLAK ÇAYIRIN PERİLERİ

Ivy ve Harika Arkadaşı

THE FAIRIES OF STARSHINE MEADOW

Ivy and the Fantastic Friend

Yaş grubu (8-12)

Yazan: Emma Pack – Susan Bentley

Resimleyen: Emma Pack

1. basım: Nisan 2009

ISBN: 978-605-106-106-1

Sertifika No: 10905

© 2009, Alfa Basım Yayım Dağıtım Ltd. Şti.

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Akcalı Ajans aracılığıyla Alfa Basım Yayım Dağıtım Ltd. Şti.'ne aittir. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Büyülü Fener

Ticarethane Sokak No: 53 Cağaloğlu / İstanbul

Tel: (0212) 513 34 20-21 Fax: (0212) 512 33 76

Baskı ve Cilt:

Melisa Matbaacılık

Çiftelavuzlar Yolu Acar Sanayi Sitesi No: 8 Bayrampaşa / İstanbul

Tel: (0212) 674 97 23 Faks: (0212) 674 97 29

Genel Dağıtım:

Alfa Basım Yayım Dağıtım Ltd. Şti.

Ticarethane Sokak No: 53 Cağaloğlu / İstanbul

Tel: (0212) 511 53 03 Faks: (0212) 519 33 90

İnternet satışı: www.alfakitap.com

Büyülü Fener, Alfa Yayın Grubu'nun tescilli markasıdır.

Bölüm Bir

“Ne harika bir gün!” diye haykırdı Ivy. Bramble Kulübesi’nin arkasındaki bahçeye doğru uçtu ve kar taneciklerini savurdu. Ivy kanat çırtıkça kar tanecikleri titredi ve küçük ziller gibi çınladılar.

“Bütün bahçe hayata dönüyor.”

Kirpi ve iki
bebeği Ivy'i
burunlarını

ekerek selamladı ve

Ivy de gülümseyerek onlara el
salladı. Kendini Parlak ayır'daki en
mutlu peri gibi hissediyordu. Parlak
yeşil kanatlarının ucundan pırıltılı
elbisesine kadar mutlulukla ışıldadı.

Boş kulübenin arkasındaki
bahçede her Şey hayata dönüyordu.
Ivy bu bahçeyi bir kış sabahı
keşfetmişti. Bahçenin yeni bir sahibi
olana dek bütün çiçeklerin sağlıklı
ve güçlü bir Şekilde büyümesinden
emin olmak için sık sık buraya
uğruyordu. Hangi tomurcuğun
açmak üzere olduğunu, hangi
utangaç ve narin çiçeğin cesaret

almak için fısıltıya ihtiyaç
duyduğunu biliyordu.

Bugün ise bahçe çok daha
büyüdü, çünkü en iyi üç
arkadaşını bahçeye gelmeleri için
davet etmişti.

“Rose! Belle!
Daisy!” diye seslendi
Ivy.

Pembe ve mavi
ışıkların birbirine
karıştığı uzun çimlerin
üzerinden iki peri el sallarken
göründü.

“Burası çok güzel!” diye
haykırdı Rose. “Çiçeklerin
mutluluğu görülebiliyor.” Rose’un
beline kadar havalı kahverengi
saçları vardı. Kanatları ise şeker
pembesiydi ve pembe gül
yapraklarından bir
elbise giyiyordu. Derin
derin koklayarak “Mmm.
Güller harika kokuyor!”
dedi.

“Her şey harika görünüyor. Çok fazla çalıştın. Buraya gelmeyi neden bu kadar çok sevdiğini anlayabiliyorum, Ivy,” dedi Bluebell. Esnek koyu saçları ve elbisesinin de puslu mavi etekleri vardı.

“Aaa! Şu yüksükotuna bakın. Bunlardan harika şapka olur!”

Ivy memnun bir şekilde arkadaşlarına “Daisy nerede?” diye sordu.

Ivy, Rose ve Bluebell etrafa bakındılar.

“İşte burada!”
Mor bir yoncanın etrafında dönen parlak sarı ışığa gözü takıldı.

“Hey, Daisy! Ne yapıyorsun?”

“Biri bana mı seslendi?” neşeli bir ses cevap verdi.

Daisy pırıltılı açık sarı kanatlarıyla havaya uçtu. Sarı beyaz etekleri ve iki yandan sıkıca toplanmış saçlarıyla arkadaşlarına doğru kanatlandı.

Daisy heyecanlı bir şekilde omzuna asılı kozalak çantasını gösterirken, “Balözünü topluyordum,” dedi. “İlkbahar balosu için yonca likörü yapmaya söz verdim! Harika olacak!”

Balo Büyük Kavak Ağacı'nın dallarında yapılırdı, ağaç Parlak Çayır'ın kıyısında Yeşildiken Köyü'nün dışındaki yabancı çiçek tarlalarının içerisindeydi. Ivy diğer

perilerle birlikte çayırda yaşardı ve kavak ağacı, perilerin Karahindiba Kraliçesi'nin eviydi.

“Yonca likoru çok lezzetli görünüyor,” dedi Rose. “Ben yeni bir Şiir üzerinde çalışıyorum ama henüz tamamlamadım.”

“Ben ağacı süslemek için özel fenerler yapacağım,” dedi Ivy.

“Ben de bizim için elbiselerimize uyacak taşlar yapacağım,” diye ekledi Bluebell.

Ivy arkadaşlarına baktı. Hepsi farklı konularda çok akıllıydı.

“Bütün peri kuzenlerimiz gelecek,” dedi Daisy. “Onları görmek için sabırsızlanıyorum. Hazırlanmak için çok fazla zamanımız yok. Sadece üç gün kaldı...”

“Evet! Biliyoruz!” Ivy, Rose ve Bluebell bir ağızdan bağırdılar.

Daisy'nin yüzü elma jölesi gibi kızardı. “Özür dilerim,” dedi büyük bir gülümsemeyle. “Bazen fazla ileriye gidebiliyorum. Balo için çok heyecanlıyım.”

Rose karşıya uçtu ve Daisy'e sarıldı. “Özür dilemene gerek yok.

Biz seni olduğun gibi seviyoruz,” dedi tatlı bir şekilde.

Ivy havaya kanatlanırken “İşte bu, üçümüzün ortaya koyduğu enerji ile zeki fikirlerimizin olmasındandır,” diye açıkladı.

“Haydi arkadaşlar! Elma tomurcukları açmak üzere...”

Peri kanatları uçuşurken üç arkadaşı onun arkasından havalandı.

Ivy onları, boş kulübenin önünde duran elma ağacına giden eski

püskü bir kemerli geçitten geçirdi. Aşağıya doğru süzüldü ve bir dala oturdu. Önce Daisy sonra Rose, en son da Bluebell yanına yerleştiler.

Belle, pembe beyaz narin çiçeği elinde tutarken, “Elma tomurcuğunun tam yanındasın,” dedi. “Tıpkı şey gibi...”

Birden çitin arkasındaki sokaktan yüksek bir gümbürtü duyuldu. Elma ağacının dalları titremeye başladı.

“Hiii!” Ivy korktu ve Rose’un kolunu sıkıca tuttu.

“Neler oluyor?” Belle dehşet içinde havaya kanatlandı.

“Bu bir gök gürültüsü!” Daisy acı bir çığlık attı ve kendini düz bir şekilde ağacın dalına attı.

Bölüm İkinci

Ivy'nin kalbi küt küt attı. Rose'un arkasından, büyük bir arabanın caddeye doğru girdiğini gördü. Arabayı, kenarında Şair'in Hızlı Nakliyesi yazılı olan bir tır takip ediyordu.

Rahatlayarak kahkaha attı.

“Kalkabilirsin Daisy. Bu bir gök gürültüsü değil.”

Gürültülü tır küt diye durdu.
Arkasından bir yerden kara bir
duman yükseldi.

“Off... Araba dumanı!” Daisy
öksürerek yüzünü kapattı.

“Hapşuu... Hapşuuu...”

Rose Daisy'nin sırtına doğru süzüldü. “Çok yaşa,” dedi kıkırdayarak.

Rose, “İkiniz, acele edin,” diye fısıldadı. Ivy'i tomurcukların arkasına itelerken “Çabuk! Saklansak iyi olur,” dedi.

Daisy ve Bluebell hemen onlara katıldı.

Perilerin insanlar tarafından görülmemesi çok önemli bir peri kuralıydı. Parlak Çayır'daki bütün periler bu kuralı çok ciddiye alırdı. Karahindiba Kraliçesi, yanlışlıkla bile olsa, bu kuralı bozan perilere çok kızardı. Gördüklerini unutmaları için, onların üzerine serpecek peri tozu yapmak zorunda kalırdı.

“Bakın! Birileri arabadan çıkıyor. Görülüyor ki Bramble Kulübesi yeni bir aile edindi.”

Ivy, bir kadın, adam ve kız çocuğunu gördüğünde çiçek demetlerinin arkasına saklandı. Çok heyecanlıydı. Bramble Kulübesi'ne taşınan aile, acaba bahçeleri hakkında ne düşünecekti? Onun kadar beğenmelerini umdu.

Ivy küçük kıza baktı. Sekiz yaşlarında gözüküyordu. Büyük, üzgün gözleri ve sarı uzun saçları vardı. Ellerini göğsünün altında birleştirmişti.

Kadının kibar bir yüzü ve koyu kıvrıkcık saçları vardı. “Sonunda geldik. Bramble Kulübesi!” dedi arabanın kapısını kapatırken.

“Martin ailesinin yeni evi! Şu kasaba kokusuna bakın!” dedi uzun boylu, kıvılcık saçlı adam. “Peki, Jessica yeni evin hakkında ne düşünüyorsun?”

“Çok... Hımm... Çok hoş.” Jessica, saçlarını geriye doğru savurdu ve dökülen boyaya, örümcek ağlarına ve tozlu pencerelere göz gezdirdi. “Biraz kirli değil mi?”

Bayan Martin gülümsedi. “Bramble Kulübesi neredeyse iki yüz yaşında! Ve yıllardır bomboş. Biraz bilek gücünün ve bir kutu boyanın halletmeyeceği hiçbir şey yoktur.”

“Umarım,” dedi Jessica, omzunu silkerek.

Rose Ivy’e “Ne tatlı bir kız. Çok sevdim,” diye fısıldadı. “Çok mutlu görünmüyor yine de, değil mi?”

“Hayır,” dedi Ivy, endişelenmeye başlamıştı. Jessica, Bramble Kulübesi’ni beğenmediyse bahçeyi de beğenmeyebilirdi.

“Kocaman bir bahçe var.

Biz yerleşmeye başlarken neden gidip bir göz atmıyorsun?” dedi Bayan Martin kızına dönerek.

“Bu iyi bir fikir Jessica,” Bay Martin katıldı. “Sonra senin taşınmana yardım ederiz ve posterlerini duvarına asarız. Hatta istersen yenilerini de alabiliriz.”

“Hayır!” diye haykırdı Jessica. “Yani... Teşekkürler, ama eskilerini saklayacağım.” Sesini alçalttı, ama Ivy ne dediğini duyabiliyordu. “Belki de korkunç odamı bana ev gibi hissettirirler.”

İki adam nakliye arabasından indi. Tırın arka kapasını açtıklarında paket kâğıtları ve kolilerle kapatılmış bütün mobilyalar gözüktü. Jessica göz gezdirdi ve

bahçe kapısını açmak için geri döndü.

“Bahçenin dışına çıkma olur mu? Sonra görüşürüz!” diye bağırdı annesi.

“Pek güvenme,” dedi Jessica ve ellerini ceplerine sokarak patikada ağır ağır yürümeye başladı.

“Oh, tatlım.” Rose’un nazik yüzü üzüntüyle kaplanmıştı. “Jessica burada olmaktan hiç hoşnut değil.”

“Ben peşinden gidiyorum!” dedi Ivy, çoktan çalıkların üstünden kanat çırpmaya başlamıştı.

Rose, Daisy ve Bluebell onu takip ettiler. “Bizi bekle...”

“Bu bahçe kocaman!” Jessica tahta kemere ve tohumlarla bezenmiş çiçek yığınlarına göz gezdirdi. Biçilmemiş çimlerin ve fazlaca büyümüş sebzelerin içinden geçerek bahçenin sonuna doğru yürüdü.

Burada, çimlerin üzerinde, kar tanecikleri ve çuha çiçekleri vardı. Küçük havuzun etrafı yosun tutmuştu, nemin içerisinde eğreltiotları ile sümbüller büyümüşü ve ağaçların altları gölgelenmişti.

Ivy ve Rose altın çiçeklerinin arkasında duran Sırma’yı izliyorlardı. Daisy ve Bluebell ise uzun ısırgan otlarının arkasında saklanıyorlardı. Ivy nefesini tuttu ve Jessica bahçeyi beğensin, diye diledi.

“Vay!” dedi
Jessica nem
tutmuş bir
kütüğün
üstünde
otururken. “Burası
şahane. Sanki
sadece bana ait olan
büyülü bir yer gibi.” Çimlerin
üstünde mücevher gibi parlayan
sümbüllere baktı. “Eminim burada
periler de vardır.”

“Ne kadar haklı olduğunun
farkında değil,” dedi Ivy. Bluebell,
Rose ve Daisy kıkırdadılar.

Jessica uzun uzun iç çekti. “Keşke
Laura da burada olsaydı,” dedi kısık
ve üzgün bir şekilde. “Eğlenceli
oyunlar oynardık ve peri avına

çıkardık. Birlikte oynayacak kimse olmadığına harika bir bahçenin olması neye yarar ki? Burada kimseyi tanımıyorum.” Gözyaşları yanaklarından süzüldü. “Keşke...”

Uzun bir sessizlik oldu. Ivy için zaman durmuştu. Rose, Daisy ve Bluebell’e baktı. Gözlerini irice açtılar ve nefeslerini tuttular. Ivy dönüp Jessica’ya baktığında kalbinin teklediğini düşündü.

Çok özel şeyler olmak üzereydi.

KEŞKE HARİKA BİR YENİ
ARKADAŞIM OLSA!

Bölüm Üç

“Keşke... Keşke yeni bir arkadaşım olsaydı,” dedi Jessica gözlerindeki yaşları silerken.

Ivy, Jessica'nın başının üstünde oluşan parlak sis bulutunu mutlulukla izledi. Harfler sisin içerisinde tıpkı bir arının çizgileri gibi düz bir şekilde dilek kelimele-rini oluşturdu.

Ivy görüntünün içerisinde doğru heyecanla kanat çırdtı ve orada durdu. Artık Jessica'ya yardım edebilirdi.

“Merak etme Jessica. Dileğini gerçekleştireceğim,” Ivy sırtında duran küçük çantadan ipek bir örümcek ağı çıkarırken söz verdi.

Jessica döndü ve sanki bir şeyler duymuş gibi Ivy, Rose, Bluebell ve Daisy'nin saklandığı yere doğru baktı. Fakat daha sonra kalktı ve yavaşça Bramble Kulübesi'nin yolunu tuttu.

Jessica gözden kaybolunca periler saklandıkları yerden çıktılar ve heyecanla bağıldılar.

“Bir dileğin var Ivy!” dedi Rose.
“Seni şanslı!”

“Dilek harflerini toplamana ve Karahindiba Kraliçesi’ne götürmene yardım edeceğiz,” dedi Daisy.

“Umarım dileğini gerçekleştirmene izin verir!”

Örümcek ağının her bir kenarından tuttular ve parlayan harfleri bir araya topladılar.

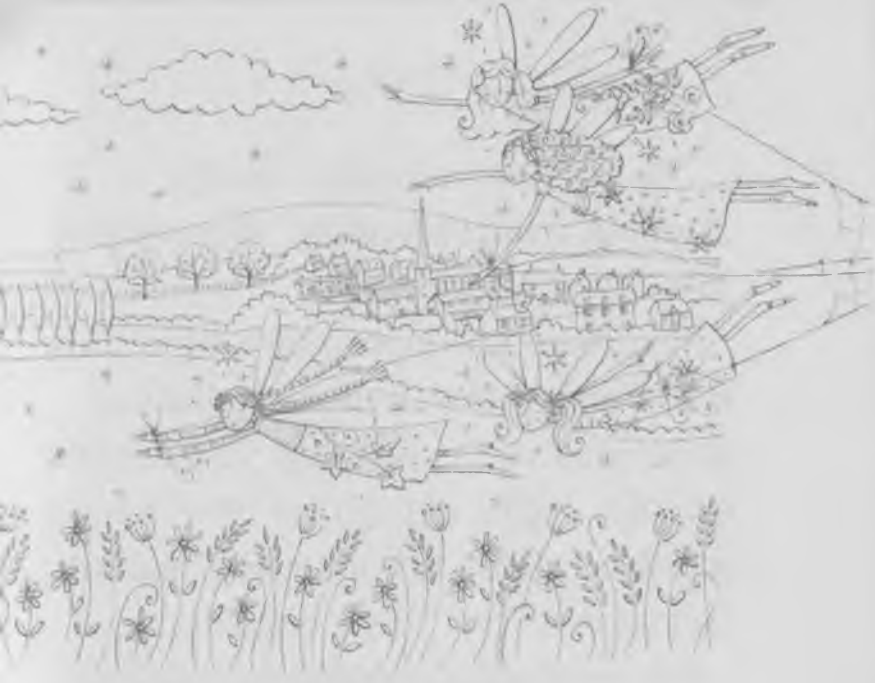
“Herkes hazır mı? İşte gidiyoruz!” dedi Ivy. Örümcek ağını tutarak

Parlak ayır'a doğru yola çıktılar.

ayırın ortasındaki Büyük Kavak Ağacı'nın kocaman, kıvrımlı bir gövdesi ve upuzun dalları vardı. Sağ st dallarından bir zil sesi geliyordu.

“Dinleyin! Karahindiba Kraliçesi'nin saati ağacın içinde çınlamaya başladı. Herkese yeni dilekten bahsediyor,” dedi Bluebell.

“Değneğini alırken seni burada bekleyeceğiz,” dedi Rose.

Ivy yatağına doğru uçtu ve değneğini kaptı. Daha sonra o ve arkadaşları ağaca doğru koşuşturdular. Kavak ağacının bütün yaprakları büyülü peri ışığıyla kaplandı, ancak bu ışık, insanlara, güneş ışığının dallar arasında parlaması gibi gözüküyordu.

“Bakın! Bütün periler dileği duymak için toplanmış,” diye ekledi Rose heyecanlanarak.

Ivy, Rose’un doğru söylediğini fark etti. Periler ağacın alçak dallarına doluşmuştu. Rose, Daisy ve Bluebell aşağıya doğru uçtular ve bir boşluğa sıkıştılar. Rose arkadaşına el salladı. “İyi şanslar Ivy,” diye bağırdı.

Ivy endişeli bir şekilde alçaldı ve gövdenin ortasındaki kemerde durdu.

ınlayan zillerin eşliğinde Karahindiba Kraliçesi kemere doğru adım attı. Altın rengi yapraklardan harika bir elbise giyyordu ve Karahindiba tomurcuklarıyla sarılmış bir ta takıyordu. Gümüş sarı saçları kıvırcıklar oluşturarak sırtından aşağı süzülüyordu.

“Ah! Ivy, bakıyorum dilek harflerini toplamışsın,” dedi Kraliçe sıcak bir gülümsemeyeyle.

“Evet, Majesteleri,” diye cevapladı Ivy. “Jessica isimli bir kız tarafından dilendi. Bahçesine göz kulak olduğum Bramble Kulübesi’ne yeni taşındılar. Yeni bir arkadaşı olmasını istedi.”

“Ne harika bir dilek! Eminim ki bu dileği gerçekleştirmek için çok tatlı

bir yol bulacaksın,” dedi
Karahindiba Kraliçesi. “Unutma Ivy,
iyi bir dilek herkese yardım eder.
Böylece dileğin hiç beklemediğin bir
anda gerçek olur.”

Ivy, “Teşekkür ederim. Bunu
unutmayacağım,” diye söz verdi.

Karahindiba Kraliçesi
memnuniyetle gülümsedi.
“Değneğini kaldır.”

Ivy söylenileni yaptı. Kraliçe,
Karahindiba değneğini salladı ve
Ivy'nin ucu yıldız biçimindeki yeşil
değneğine büyük bir parça peri tozu
serpti. Değnek, küçük Karahindiba
tohumlarıyla parladı.

“Bu büyüü iyi kullan. Gücü,
İlkbahar Balosu akşamı, dolunay
zamanında bitecektir,” diye açıkladı
Kraliçe.

“Teşekkür ederim majesteleri.” Ivy değneğini sıkıca tuttu. Parlayan ucu heyecanla titriyordu.

Diğer periler neşeyle el salladı.
“İyi şanslar Ivy!” diye bağırdılar.

Ivy de onlara el salladı. İlkbahar Balosu’na sadece üç gün kalmıştı. Jessica’nın dileğini o zamana kadar gerçekleştirilmeliydi. Parlak Çayır’ın üzerinden uçarken bir öbek pembe yoncayı savurdu.

Rose, Daisy ve Bluebell arkasından uçtular.

“Jessica’nın dileğini nasıl gerçekleştireceğine dair bir fikrin var mı?” diye sordu Bluebell merakla.

“Sanırım Jessica’yı, araştırması için ikna edeceğim,” dedi Ivy. “Eğer Bramble Kulübesi’nde oturmaya devam ederse kimseyle tanışamayacak. Yine de emin değilim!”

“Neden bunun üzerine bir uyku çekmiyorsun?” diye sordu Bluebell. “Bazen en parlak fikirler rüyalarımıza gelir. Ve unutma biz de yardım etmek için yanındayız.”

“Uyuyacağım, teşekkür ederim! Yarın görüşürüz!”

Bölüm Dört

Ertesi sabahın parlak ve erken saatlerinde Ivy, sarmaşık bitkisinin altındaki rahat yatağından kalktı ve arkadaşlarını aramaya koyuldu.

Baktığı ilk yer yabani gül çalısının altıydı. Rose, pembe örümcek ağından yapılmış kuş yuvası biçimindeki yatağında oturuyordu. Daisy ve Bluebell ise çoktan

gelmişlerdi ve gül yapraklı
yastıkların üzerinde yatıyorlardı.

“Merhaba Ivy!” diye bağırdılar hep
bir ağızdan.

“Tatlı rüyalar gördün mü?” diye
sordu Rose.

Ivy alçaldı ve
yanlarına oturdu.

“Hayır!” dedi ve
güldü. “Çok zor
uyudum, çünkü
çok heyecanlıyım.”

“Ben de! Ve
Jessica'nın
dileğini

gerçekleştirmen

için harika bir fikrim var!” diye
haykırdı Daisy. “Bir sınıf dolusu
öğrencinin üzerine peri tozu

dökeceksin, böylece onlar da tanışmak için Jessica'nın evine gelecekler! Ve bir anda bir sürü arkadaş edinmiş olacak! Zekice, değil mi?"

Ivy kafasını yana yatırdı. "Bunun pek işe yarayacağından emin değilim Daisy. Bu, insanları istekleri dışında şeyler yapmaya yönlendirmez mi?" diye sordu nazikçe.

"Uf! Evet, bunu hiç düşünmemiştim." Planının kusurlu olduğunu görünce Daisy'nin suratı asıldı. "Bu peri kuralını bozmak olur, değil mi?"

"Yine de Daisy bir konuda haklı. Eğer yeni bir arkadaş edinmek istiyorsa, Daisy'nin bir sürü insanla tanışması gerekiyor," dedi Rose.

“Haklısın,” dedi Bluebell.
“Jessica’yı nasıl harekete
geçireceğine dair bir fikrin var mı?”

“Aslında hayır!” dedi Ivy. “Bu
yüzden Bramble Kulübesi’ne doğru
uçup etrafta neler olduğuna bakmayı
düşünüyordum. Siz de geliyor
musunuz?” Gül çalısının üstüne
doğru uçarken kanatları parlamaya
başladı. Belle, Daisy ve Rose

arkasından kanat çırpıyorlar. “Hey!
Bizi bekle!”

Ivy, arkadaşlarından biraz önde
uçuşuyordu. Birkaç tane mağaza ve
bahçesinde çocukların oynadığı bir
okul gördü, ama bunların hiçbirisi
ona bir fikir vermedi.

Fakat bir çitin üzerinden geçerken
Bramble Kulübesi'nin yakınındaki
geçitte birkaç kızın ata bindiğini
gördü.

Biniciler konuşuyorlardı, gülüyorlardı ve gerçekten iyi vakit geçiriyorlardı. Ivy onların, büyük bir evin kapısına doğru giden bir geçitten geçtiklerini gördü. Dışarıdaki tabelada Taylor'ın *Binicilik Kursu* yazılıydı.

“İşte bu!” diye bağırdı Ivy ve birden durdu. Rose, Belle ve Daisy çarpıştılar. “Jessica’ya nasıl yardım edeceğimi biliyorum.”

“Öyle mi? Bu harika!” Daisy yamulan kanadını salladı.

Ivy binicilik kursunu gösterdi. “Bütün kızlar atları sever, öyle değil mi? Eğer Jessica burada bir binicilik kursu olduğunu bilirse mutlaka ders almak isteyecektir. Daha sonra da bir sürü kızla tanışacak ve yeni bir arkadaş edinecektir.”

“Bu ne harika bir fikir,” dedi Rose. “Bütün kızlar Jessica ile aynı yaşta gibi gözüküyor.”

“Ama Jessica’ya binicilik kursundan nasıl bahsedeceksin?” diye sordu Belle.

Ivy iyice düşündü. “İçerisinde bedava bir binicilik dersi olan bir davetiye hazırlayacağım ve Bramble Kulübesi’ne göndereceğim.”

“Çok zekice!” dedi Daisy.

Ivy aşağıya doğru süzüldü ve çitlerin kenarındaki gül çalısından

bir tane yaprak kopardı. Değneğiyle dokundu ve fısıldadı;

*Küçük ve büyük bütün dilekler,
Gerçekleşsin değneğimle birer birer!*

Parlak bir ışık göründü ve yaprak, beyaz bir davetiye kartına dönüştü. Altın renkli kenarları ve bir köşesinde küçük bir at resmi vardı. Rose, Belle ve Daisy parlak altın renkli davetiyenin etrafına doluştular.

“Mükemmel!” dedi Rose, etkilenmişe benziyordu. “Jessica buna karşı koyamayacak.”

“Fakat Jessica geldiği zaman bu durum kurstakilere garip gelmeyecek

Bayan Jessica Martin;

Kasabamıza hoş geldin hediyesi

*olarak size, TAYLOR BİNİCİLİK KURSU'nda
bedava bir ders vermek istiyoruz.*

Aramanıza gerek yok. Sizi buraya bekliyoruz.

mi?” diye sordu Belle. “Davetiye onların kafasını karıştırabilir.”

Ivy gülümsedi. “Karahindiba Kraliçesi'nin ne dediğini hatırlıyor musunuz? İyi sihir daima yolunu bulur. Sadece ona güvenmeliyiz. Çabuk olun!”

Etrafın güvenli olduğundan emin olduktan sonra dört arkadaş aşağıya doğru uçtular ve davetiyeyi Bramble Kulübesi'nin kapısına bıraktılar.

“İşe yarayıp yaramadığını görmek için yarın geri geleceğim,” dedi Ivy.

“Eminim yarayacaktır. Bu mükemmel bir fikir!” diye övdü Daisy.

“Şimdi Parlak Çayır’a geri dönmeliyim,” dedi Belle. “Balo için şu ana kadar sadece bir tane taç yapabildim.”

Daisy tırnaklarını kemirirken “Ve ben de Yonca Likörü’nün tarifini bulmalıyım. Eminim yastığının altındadır,” diye mırıldandı.

“Ben hâlâ şiirimin üzerinde uğraşıyorum,” dedi Rose. “Senden ne haber Ivy? Bizimle gelecek misin?”

Ivy hâlâ çiçek tomurcuklarından yapacağı fenerlere başlamamıştı,

ama Bramble Kulübesi'nin bahçesini kontrol etmekten kendini alamıyordu. Kafasını salladı. "Ben bahçenin durumuna bakacağım."

"Bizim de seninle gelmemizi ister misin?" diye sordu arkadaşları.

Ivy gülümsedi. Onlar kanatlanırken "Teşekkür ederim, ama yapacak çok

fazla işiniz var. Sizinle Parlak Çayır'da görüşürüz!” diye bağırdı.

Ivy, yaşlı elma ağacını geçerek tahta geçide doğru uçtu. Arka bahçede Bay Martin kesilmiş çimleri patikadan aşağı doğru süpürüyordu.

“Off!” Ivy dehşet içinde yüzünü buruşturdu. Bazı çiçek öbekleri çoktan biçilmişti.

Görünüşe göre
Martin ailesi
doğal yaşam
bölgesini çimlere
dönüştürecekti. Peki,

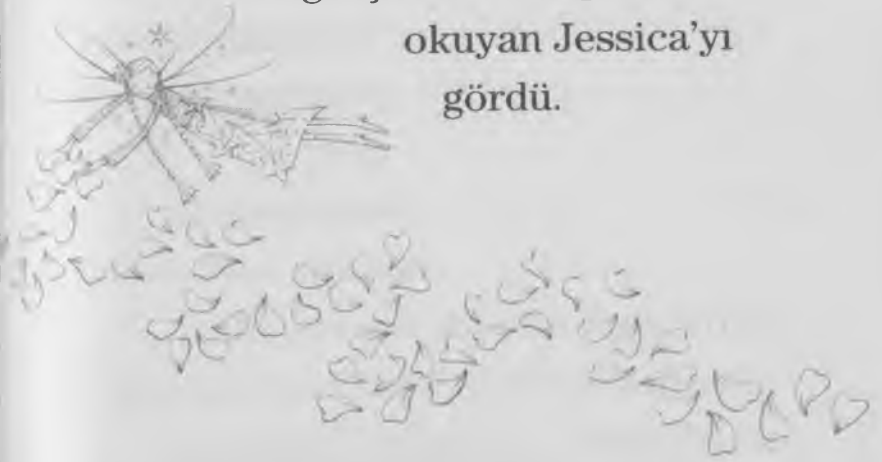
o zaman kirpi ve bebekleri nerede yaşayacaktı? Peki ya havuzdaki kurbağalara, yan yana yuva yapmış bülbüllere ve serçelere ne olacaktı?

Ivy'nin kanatları aşağı sallandı.

Hemen, Şu anda bir Şeyler
yapmalıydı!

Jessica doğal yaşamı sevmiŐ
gibiydi. Belki de tehlikede
olduğunun farkında bile değildi. Ivy
yukarı doğru fırladı ve arka kapının
girişinde oturup dergi
okuyan Jessica'yı
gördü.

Bay Martin sırtını döndüğünde
aşağı doğru süzüldü ve büyümüş
olan çiçeklerden bir kucak dolusu
yaprak topladı. Sonra onları zikzak

şeklinde arka
kapiya doğru
dökmeye
başladı.
Jessica,
üzerinde
duran
sepetin
arkasından
uçup
menekşelerin
arkasına saklanan

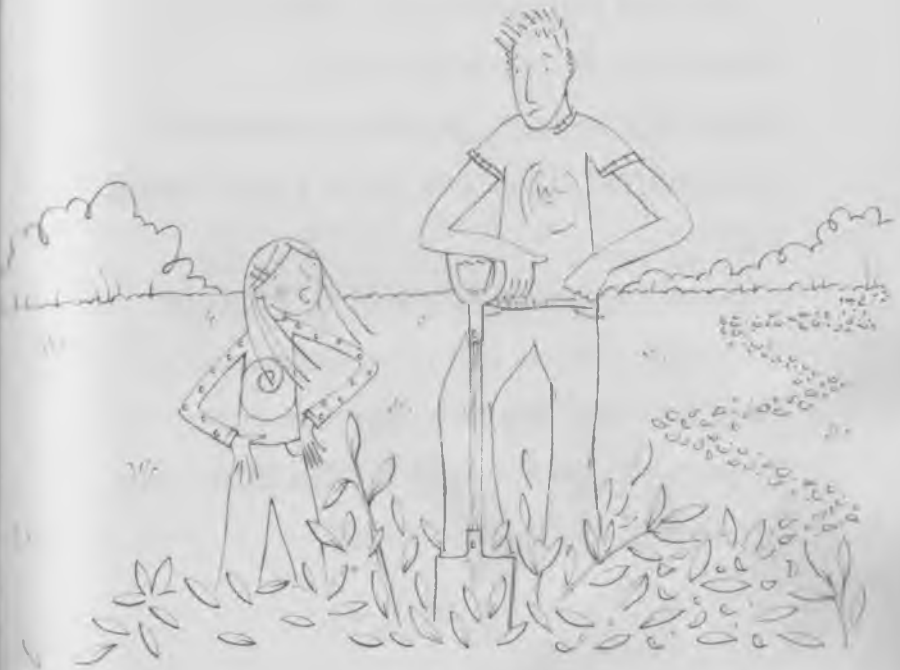
periyi fark etmedi. Ivy sepetin
kenarından bir avuç dolusu yaprağı
serpiştirdi.

“Oh!” Tatlı yapraklar üzerine
doğru uçtuğunda Jessice şaşırılmış
bir şekilde yukarı baktı.

Ayağa kalktı, üzerindeki

yaprakları temizledi ve sonra Ivy'nin oluşturduğu yolu fark etti. "Çok garip. Acaba bu yapraklar nasıl böyle bir şekil oluşturdu? Tıpkı büyülü bir haber gibi!"

Jessica babasının çalıştığı yere doğru yolu takip etmeye başladı. Ivy arkasından uçtu ve izlemek için çalılıarın arkasına saklandı.

“Baba! Ne yapıyorsun?” diye haykırdı Jessica, büyük çiçek yığınını gördüğünde.

“Ah, bunlar sadece yabancı otlar. Biraz çimenle daha düzgün görünecekler,” dedi Bay Martin.

“Ama ben bahçeyi olduğu gibi seviyorum!” dedi Jessica ağlamaklı bir sesle. “Özellikle de arka taraftaki doğal görüntüyü...”

Babası suratını astı. “Ben orayı biraz kazıp taş döşemeyi düşünüyordum, böylece barbekü yapabiliriz. Böylesi daha güzel değil mi?”

Jessica dehşete kapıldı. “Hayır! Bundan nefret ederim. Burası çok özel bir yer. Burada kuşlar yuva yapmış. Havuzda da kurbağalar var. Lütfen olduğu gibi bırak.”

“Bu doğal yaşamı mahvetmek olacak,” dedi babası çenesini ovarak.

“Lütfen, lütfen doğal bahçe benim kendi yerim olsun. Ben oraya bakarım, söz veriyorum,” diye yalvardı Jessica.

“Bahçeyle ilgilendiğini hiç düşünmemiştim,” dedi babası şaşırarak. “Peki, barbeküyü başka yerde yapabiliriz.”

“Teşekkür ederim, Baba!” Jessica öne doğru zıpladı ve babasını kucakladı. “Benim de artık kendime ait küçük bir bahçem olacak!”

Ivy içinde bir sıcaklık hissetti. Doğal bölge artık güvenliydi. Şimdi yapması gereken sadece Jessica’nın davetiyeyi bulmasını sağlamaktı. Fenerlerini yapmaya başlamak üzere mutlulukla Parlak Çayır’a doğru uçmaya başladı.

Bölüm Beş

“Kıpırdanıp durma Ivy!” Ertesi sabah, Ivy’nin yeni tacını takmaya çalışırken Belle homurdanıyordu.

“Özür dilerim!” dedi Ivy.

Jessica’nın binicilik dersine gidip gitmediğini öğrenmek için sabırsızlanıyordu. Acaba sihir işe yaramış mıydı? “Teşekkür ederim, Belle. Çok güzel olmuş. Çiğdem yapraklarından yaptığın yıldızlara bayıldım!”

Belle birden ışıldadı. “Gerçekten beğendin mi? Bunu yapmak çok zamanımı aldı.”

“Ben de tacımı çok beğendim. Çok yeteneklisin,” dedi Rose, tacının üzerindeki gül ve eğreltiotu yapraklarından çok hoşlanmıştı. “Daisy’i gören oldu mu?”

Belle kıkırdadı. “Yüzünü buruşturan perileri görmedin mi? Daisy yonca likörünü yapmakla uğraşiyor ve herkesten denemelerini istiyor. Biraz ekşi olmuş!”

“Eminim balo zamanına kadar yetiştirecektir,” dedi Rose sırtarak.

Ivy bitirmiş olduğu bir sepet dolusu fenere göz attı. Yaklaşık elli tane yapmıştı ama hâlâ, şekle sokulması gereken bir dolu tomurcuk vardı.

“Neden bunları yapmayı üstlendim ki?” dedi iç çekerek.

“Bir kısmını senin için yapmamı ister misin?” diye teklif etti Belle.

“Daisy tacını denesin diye uğraşmanın bir faydası yok. Onu yakalayamıyorum bile!”

Ivy kahkaha attı. “Teşekkür ederim, Belle. Böylece daha sonra Jessica’ya bakabilirim.”

“Eğer Belle buradaysa ben de seninle gelebilirim.” Dedi Rose. “Şiirimin neredeyse yarısını bitirdim. Duymak ister misiniz?”

Rose okumaya hazırlanırken Ivy ve Belle dinlemeye başladılar.

*“İlkbahar balosu geldiğinde,
Ay ışığı parıldar üzerimizde.
Şarkı söyleyip dans ederken periler,
Hediyeler verilir herkese birer birer.”*

“Harika olmuş, Rose!” Ivy hayran kalmıştı.

“Bu şiir İlkbahar Balosu’nun açılışı için çok uygun olmuş,” dedi Belle gülümseyerek.

Rose memnuniyetle pembeleşti. “Teşekkür ederim! Yazmam gereken bir kıta daha var, ama beğendiğinize çok sevindim! Sonra görüşürüz Belle!” Ivy’nin elini tuttu ve Taylor’ın Binicilik Kursu’na doğru uçmaya başladılar.

Ahıra vardıkları anda İskoç şapkası takmış bir adamla konuşmakta olan Jessica ve annesini gördüler.

“Görünüşe göre davetiyen işe yaramış,” diye fısıldadı Rose. Kapı direğinin içine sokularak saklandılar.

“Bedava ders teklifi için teşekkür ederiz,” diyordu Bayan Martin. “Jessica atlardan biraz korkuyor, o yüzden ahırın etrafında bir tur atması yeterli olur herhalde.”

Bay Taylor şapkasını çıkardı ve başını kaşımaya başladı. “Korkarım bedava ders hakkında hiçbir bilgim yok. Karımın veya kızımın yaptığı bir şey olmalı. Ve maalesef bugün kapalıyız. Özür dilerim.”

“Haydi Anne, eve gidelim. Sanırım bir yanlışlık olmuş,” dedi Jessica utangaç bir tavırla.

“Oh, hayır! Jessica atlardan korkuyor ve kurs bugün kapalı!”

diye fısıldadı Ivy endişeli bir şekilde.

“Planım çok da güzel değilmiş!”

“Bekle ve gör,” dedi Rose sakince.

“Karahindiba Kraliçesi’nin ne dediğini hatırla. Bazen işler hiç beklemediğin bir anda yoluna girer.”

Ivy Rose’un haklı olduğunu umarak kafasını salladı.

“Oh! Olamaz! Çok yazık oldu. Neyse, yine de teşekkürler.” Bayan Martin gitmeye hazırlandı.

“Bir dakika,” dedi Bay Taylor.

“Jessica, kızıma, atları temizlemesi için yardım etmek ister mi?

Biliyorum, tam olarak istediğiniz şey bu değildi, ama Amy birisinin ona yardım etmesine çok sevinir ve Jessica da böylece atlara alışmış olur. Daha sonra da Amy, Jessica’ya etrafı gezdirir.”

Bayan Martin kızına doğru döndü.
“Ne dersin?”

Jessica omzunu silkti. “Fark
etmez.”

Bay Taylor gülümsedi. “Tamamdır
o zaman. Amy, gel ve yeni
komşularımızla tanış,” diye bağırdı.

Dokuz yaşlarında gibi görünen bir
kız, elinde tırmıkla dışarı çıktı. Kısa
kahverengi saçları, içten bir
gülümsemesi ve paçalarını

çizmelerinin içine sokuşturduğu bir kot pantolonu vardı.

“Amy, bu Jessica. Ailesiyle birlikte Bramble Kulübesi’ne yeni taşındılar,” diye açıkladı Bay Taylor. “Atlara pek alışkın değil, fakat sana yardım etmek için gönüllü oldu.”

Jessica panikle annesine döndü. “Emin değilim...”

“Sadece dene,” dedi Bayan Martin. “Amy sana göz kulak olacaktır.”

Amy kafasını salladı ve gülümsedi. “Merak etme. Hiçbir şey olmaz. Gelip atlarla tanışmak ister misin?” dedi ahıra dönerek. “Hepsi de gerçekten çok tatlılar. Peaches, Brownie, Tess, Meg, Patch ve Sally. Sally benim atım,” dedi gururla. “Onlar... Onlar çok mu büyük?” diye mırıldandı Jessica sırtını

dönerek. Yüzü birden solmuştu.

“Jessica çok korkmuşa benziyor,”
diye fısıldadı Rose.

Ivy dudaklarını ısırıldı. “Acaba
korkmamasını nasıl sağlayabilirim?”

“Atlardan, Jessica’ya arkadaşça
davranmalarını isteyebiliriz,” diye
teklif etti Rose.

Ivy başını salladı. “İyi fikir, ama
ahıra girmeye bile korkuyor. Keşke
atların ona zarar vermeyeceğini
gösterebilseydik.” Birden gözleri
parladı. “Ne yapacağımı biliyorum!”

Değneğini eline aldı. Altın renkli
bir ışık çıktı ve kelimeleri
fısıldarken, parlak peri tozu her
tarafı kapladı;

*“Küçük ve büyük bütün dilekler,
Gerçekleşsin değneğimle birer birer!”*

Bir çift parıltılı gözlük havada süzüldü ve Jessica'nın burnunun üzerine yerleşti.

“Şimdi ahırdaki her şey ona parlak ve uysal görünecek. İçeri girip göz atmaktan kendini alamayacak,” dedi Ivy.

Rose gülümsedi. “Mükemmel!”

Jessica görünmez gözlükleriyle oracıkta duruyordu. Kapıdan içeri girerken zorlukla göz kırpyordu. Gergin yüzü rahatlamış ve içeri her adım attığında biraz daha gülümsemeye başlamıştı.

Ivy Rose'a baktı. Büyülü gözlükler işe yarıyordu.

“Şimdi atlarla konuşma zamanı,” diye fısıldadı Ivy. Küçük pencereden ahırın içine doğru uçtu. Rose da arkasından harekete geçti ve çatı girişinde kendine bir yer buldu.

Ivy aşağıya doğru süzüldü ve bir atın kulağına doğru yaklaştı. “Lütfen Jessica'ya iyi davranır mısınız?” diye mırıldandı. Her bir ata gidip aynı şeyleri söyledi. Onlar da Ivy'nin söylediklerini duyunca kulaklarını

kıpırdattılar ve başlarıyla onayladılar.

Ivy, Rose'un yanına otururken Jessica ve Amy atlara doğru yaklaşmışlardı. Ivy büyülu gözlüklerin soluk pembe bir ışıkla parıldadıklarını görebiliyordu.

Atlar hep birlikte hareketlendiler. Başlarını indirdiler ve uysal, koyu renkli gözleriyle Jessica'ya göz kırparak *hoş geldin* der gibi kişnediler. Jessica mutlulukla gülümserken, bir at ileri doğru uzandı ve burnuyla Jessica'nın kolunu yavaşça dürttü.

Amy'nin ağzı bir karış açık kalmıştı. "Atların daha önce böyle davrandığını hiç görmemiştim! Sanki hepsi sana merhaba demeye

alışıyor! şu Peaches'a bak, seninle arkadaş olmak için can atıyor!"

"Gerçekten mi?" Jessica'nın ağzı kulaklarındaydı. Peaches'a doğru uzandı ve burnuna dokundu.

Sadece Ivy ve Rose'un duyabildiği küçük bir "Pup!" sesiyle birlikte büyülü gözlükler kayboldu.

Jessica gözlerini ovuşturdu. Pembemsi parlaklık kaybolurken gözlerini kırptı.

Ivy ve Rose nefeslerini tuttular.
Acaba atların gerçek hallerini
gördüğünde Jessica paniğe
kapılacak mıydı?

Jessica'nın suratı önce biraz
sertleşmiş gibi göründü, ama sonra
bütün yüzünü kocaman bir
gülümseme kapladı.

“Gerçekten bir atı sevdiğime
inanamıyorum,” dedi Peaches'ın
kadife burnunu okşarken.

Ivy Rose'a bakıp sırttı. “Gözlükler
işe yaradı. Yeni bir şey denemesi
için Jessica'ya gerekli olan özgüveni
verdiler. Artık onlara ihtiyacı
kalmadı!”

“Endişeli olduğumu
düşünüyordum,” dedi Amy gülerek.
“Atlar konusunda doğal bir
yeteneğin var doğrusu!”

Jessica başını salladı. “Bu gerçekten çok garip. Her zaman atlardan korkmuşumdur. Sanki her şey büyüdü gibi. Korkmadığıma gerçekten inanamıyorum!”

Ivy ve Rose sessiz bir neşeye el çırpıldılar.

Birkaç dakika sonra Jessica Amy’ye döndü. “Bütün gün atları sevebilirim, ama ahırını süpürmen için sana yardım etmem gerekmiyor muydu?”

Amy “Pislik temizlemekten bahsediyorsun galiba. Birazdan neden böyle dediğimi anlayacaksın!” diye şaka yaptı. Jessica’nın giymesi için bir çift yedek çizme buldu.

“Şimdi tek yapmamız gereken iki tane tırmık kapmak!”

Jessica sonraki birkaç saat çok sıkı çalıştı. Atların yattığı yeri temizlediler, otları yenilediler ve saman ağlarını doldurdular.

Sonunda Amy gerindi ve elleriyle saçlarını düzeltti. “Her şey bitti. Çok teşekkürler Jessica. Sayende temizlik için çok daha az zaman harcadım. Ve açıkçası çok da eğlendim.”

“Bir şey değil,” dedi Jessica sırıtarak. “Ben de çok eğlendim. Atlar bir harika, özellikle de Peaches.”

“Neden ders alıp alamayacağını ailene sormuyorsun?” dedi Amy.

“Sanırım sorabilirim. Peki, Peaches’a binebilir miyim?” diye sordu Jessica.

Amy onayladı. “Elbette. Yeteri kadar güven kazandığında beraber binmeye de gidebiliriz. Ormanın içerisinde çok güzel otlaklar var.”

“Çok sevinirim!” dedi Jessica.

“Bugün buraya gelmeden önce eski arkadaşımı çok özliyordum. Ama bugün iki yeni arkadaş edindim. Sen ve Peaches.”

Amy içten bir gülücük attı. “Benim de bugün yeni bir arkadaşım oldu!”

Ivy ve Rose sevinçle birbirlerine baktılar.

“Sen haklıydın!” dedi Ivy Rose’u kucaklarken. “Bazı şeyler hiç beklemediğin anda yoluna girer.”

“Evet,” diye cevap verdi Rose. “Jessica için öyle oldu. Dost canlısı bir peri ve biraz parlak peri tozunun yardımıyla!”

Bölüm Altı

Parlak Çayır'da menekşe rengi gökyüzünün ilk yıldızı parlamaya başlamıştı. Gümüş dolunay havada süzülürken heyecanla canlanıyor gibiydi.

“İlkbahar balosu! Nihayet geldi.” Ivy, kavak ağacının dallarından aşağı baktığında perilerin lezzetli yemekleri ve içkileri hazırladığını gördü.

“Ben bir yandan düzeltirken Şu feneri tutar mısın? Bu sonuncusu,” dedi Ivy rahatlayarak.

Belle, Rose ve Daisy fenerlerin ağaca asılmasına yardım ediyorlardı. “Haydi, Őunlara bir göz atalım,” dedi Belle. Tam etkiyi alabilmek için beraber çayırın içerisine doğru uçup kavak ağacına doğru geri döndüler.

“Oh!” Daisy soluk soluğa kalmıştı. “Senin... Senin fenerlerin korkunç... Güzel olmuş!”

Belle ve Rose kahkaha attılar. Ivy bitirdiği işten çok gururlanmıŐtı. Fenerler gerçekten mükemmel görünüyordu. Kavak ağacı alaca karanlıkta sanki üzerine altından kolyeler asılmışçasına parıldıyordu.

“Hepinize çok ama çok

teşekkürler. Siz olmasaydınız bunları bitiremezdim,” dedi Ivy nefes nefese.”

“Dostlar bunun için vardır,” dedi Belle ve Daisy.

“Ve senin kafanda birçok mesele vardı, mesela Jessica’nın dileğini

gerçekleştirmek gibi,” dedi Rose kollarını birleştirerek.

Ivy hepsine kocaman birer gülücük attı. Rose, Belle ve Daisy bir perinin sahip olabileceği en iyi arkadaşlardı.

“Artık balo kıyafetlerimizi giymenin vakti gelmedi mi? Yeni tacımı takmak için sabırsızlanıyorum,” dedi Ivy.

Ivy, Belle, Daisy ve Rose kavak ağacına döndüklerinde çınlayan peri şarkıları çalmaya başlamıştı. Bir dala otururken el ele tutuştular.

Karahindiba Kraliçesi ağacın ortasındaki boş oyukta duruyordu. İnci beyazı ve gümüş renkli, havalı

elbisesiyle göz kamaştırıyordu.
Karahindiba tohumları ve yıldız
şeklindeki tüylerden oluşan tacı ise
harikaydı.

Periler kavak ağacının dallarının
üzerinde sıraya girerlerken havada
süzülüyorlardı. Aceleyle
uçuşurlarken ay ışığı kanatlarını
parlatıyordu. Birden müzik durdu ve
herkes, açılışı yapması için
Karahindiba Kraliçesi'ni beklemeye
başladı.

“Hoş geldiniz, perilerim!” dedi sıcak bir gülümsemeyeyle. “Şimdi Rose, kendi yazdığı özel parti şiiiriyle başlangıç yapacak.”

Rose aşağı süzüldü ve kraliçenin yanında durdu. Gül yapraklarından harika bir elbise giyiyordu. Derin bir nefes aldı.

*“İlkbahar balosu geldiğinde,
Ay ışığı parıldar üzerimizde.*

*Şarkı söyleyip dans ederken periler,
Hediyeler verilir herkese birer birer.*

*Tatlı elbiseleri ve ışıltılı kanatları ile,
Dilekleri hakkında konuşurlar hep birlikte.*

*Şimdi yiyip içip dans etmelidir onlar,
Güneşin doğuşu uzaktan görülene kadar.”*

Bütün periler neşeye el çırpıldılar.
Ama en çok Daisy, Bluebell ve Ivy
alkışladılar. Arkadaşlarıyla gurur
duyuyorlardı.

Peri orkestrası tekrar çalmaya
başladı ve periler kavak ağacının
dallarında dans ettiler. Uçuk yeşil
elbisesiyle Ivy, kendi etrafında
dönüp duruyordu. Belle parlak mavi

elbisesiyle çok tatlı duruyordu ve Daisy ise krem rengi ipek bir elbise giymişti. Yosundan ve yapraktan yapılmış taçları herkesin dikkatini çekiyordu.

Herkes hayatının en güzel zamanını geçiriyordu. Balonun sonunda Karahindiba Kraliçesi balözlü ve meyveli şekerleri herkese dağıttı. “Jessica’nın dileği nasıl gidiyor?” diye sordu Ivy’e.

“Çok iyi, teşekkür ederim, majesteleri.” Kraliçeye ahırda yaşanan her şeyi anlattı.

“Tebrik ederim, Ivy! Jessica’nın çok mutlu bir kız olmasına yardım ettin,” dedi kraliçe içten bir gülümsemeye. “Unutma, peri

tozunun etkisi çok yakında
kaybolacak.”

“Unutmam, majesteleri,” dedi Ivy,
Jessica adına çok mutluydu. Yarın
yapması gereken son bir işi kalmıştı
ve arkadaşları ona yardım edecekti.

Son peri feneri söndüğünde
gökyüzü pembe bir renk almıştı ve
bütün periler uyumak üzere
yataklarına gitmeye koyuldular.

“Unutmayın, yarın Jessica’yı ziyaret edeceğiz.” Ivy bütün arkadaşlarını uyardı ve yorgun ve mutlu bir şekilde örümcek ağı yatağına kıvrıldı.

Ertesi sabah, Ivy’nin heyecandan karnı guruldarken, arkadaşlarıyla Bramble Kulübesi’ne doğru uçtu. Biçilmiş çimlerin ve güllerin üzerinden süzülürken bahçenin arka kısmından gelen sesleri duydu.

Ivy yosun tutmuş kayanın arkasına saklanırken, “Bu Jessica! Bakın Amy de onun yanında!” dedi. Kızlar, doğal bölgenin içinde, çimlerin üzerinde oturmuş, sohbet ediyorlardı.

“Kısa zamanda çok yakın arkadaş olacaklarından emindim,” dedi Rose mutlulukla.

“... Ve burası benim bahçem,” diyordu Jessica. “Annem ve babam buraya bakabileceğimi söylediler. Şu

yabani çiçekler çok güzeller, değil mi?” sesini alçaltmıştı. “Eminim burada periler de yaşıyordur.”

Belle, Rose ve Daisy neşeyle birbirlerine baktılar. Ivy’nin küçük kalbi mutlulukla kabarmıştı. Jessica bahçenin ihtiyaç duyduğu bütün sevgiyi ona verecekti.

“Bence de yaşıyorlardır! Burası çok güzel. Çok şanslısın!” dedi Amy heyecanla. “Bizim büyük bir bahçemiz yok. Babam bir de bahçeyle uğraşmak istemiyor. Ahır zaten bütün vaktimizi alıyor.”

“Jessica gülümsedi. “Benimkini paylaşabiliriz. İstedğin zaman buraya gelebilirsin.”

Amy çok mutlu olmuştu. “Gerçekten mi? Bu harika olur. Teşekkür ederim.” Ayağa kalktı.

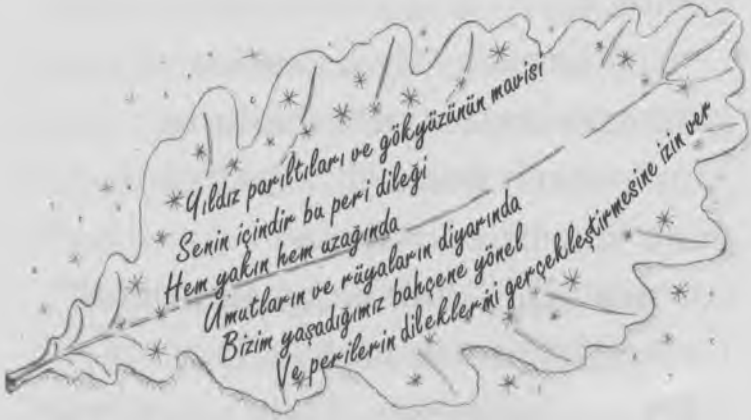
“Neden yarın kursa gelmiyorsun?
İstersen atların nasıl tımarlanacağını
öğretirim ve beraber yürüyüşe
çıkabiliriz.”

“Çok isterim,” dedi Jessica
gülümseyerek. Ayağa kalktı ve
Amy’ye yolu gösterdi. “Pazartesi
günü kasabadaki okula
başlayacağım. Sen hangi sınıftasın?”
Uzaklaştıkça sesi azalıyordu.

Ivy çok mutluydu. Planı neredeyse
bitmişti. Yapacağı tek bir şey
kalmıştı... Jessica’ya biraz peri
güzelliği vermek.”

☆ *“Değmesin onlara nazar, kötülük gelmesin,
Peri güzelliği herkesi etkilesin!” er birer!*

Daisy, Rose ve Belle büyükçe bir yaprak bulmasına yardım etti. Ve hep beraber fısıldadılar;

Ivy değneğini kaldırdı. Bir ışık patladı ve peri tozunun son parçası dışarı çıkarak yaprağı sarmaladı. Bütün periler nazikçe dururlarken yaprağın üzerinde altın renkli bir yazı belirdi.

Yaprağı tutarak Jessica'nın yatak odasındaki açık pencereye doğru

uçtular. Yaprığı Jessica'nın yastığına yerleştirirlerken merdivenden ayak sesleri duyuldu.

“Çabuk! Saklanın! İşte geliyor!”

diye fısıldadı Ivy. Periler dışarıya koşturdular ve pencerenin kenarına saklanarak içeriyi gözlediler.

Jessica bir anda parıldayan yaprağı fark etti. “Bu ne?” diye

bağırđı. Őiri yũksek sesle okurken
gŕzleri kocaman açılmıŐtı ve
elleriyle ışıltılı el yazısını takip
ediyordu.

Bitirdiği anda yaprak elinden uçtu
ve altın tozu yağmuruna dŕnũŐtũ.

“Belki de arka bahçemde

gerçekten periler yaşıyordur,” dedi Jessica gülümseyerek. “Ve düşlerim gerçek olur.” Penceresine doğru yürüdü.

Ivy, Rose, Belle ve Daisy kendi etraflarında dönerek yüksekere uçtular. Parlak Çayır’a dönmeden

nce bir saniyeliğine geri dönüp son kez Jessica'ya baktılar.

Pencerenin kenarında oturan Jessica'nın mutlu ve parlak yüzü tıpkı bir peri feneri gibi ışıldıyordu.

